

Iris en Mark Vogt, kleinkinderen van Louis Le Roy, nemen de snoeischade op in de eokathedraal in Heerenveen. Foto: Rens Hooyenga

Generaties groen zijn weg uit eokathedraal

Gemeente Heerenveen trekt boetekleed aan voor ongepaste snoeiwerkzaamheden

 Marianne Velsink

Heerenveen | Twee contrasterende werelden kwamen deze week pijnlijk samen in de eokathedraal in Heerenveen. Het praktische snoei-beleid van de gemeente versus het ecologische groenbeleid van vrijwilligers van de eokathedraal.

Een beetje emotioneel wandelen Mark en Iris Vogt rond in de kilometer lange stadstuin die hun grootvader Louis Le Roy 53 jaar geleden steen voor steen, struik voor struik en boom voor boom begon op te bouwen. „Mijn hart sloeg een paar slagen over toen ik het hoorde”, zegt Mark. Hij kwam speciaal vanuit Rotterdam om de ravage met eigen ogen te bekijken. Hij wijst naar een achtergebleven stam van een doorgezaagde boom en schudt zijn hoofd. „Ik tel zo snel dertig ringen. Dat betekent dat er zomaar voor een paar generaties omgezaagd is. En deze boom is helemaal niet dood, maar

springlevend. Onbegrijpelijk.”

Groenwerkers van de gemeente Heerenveen gingen drie dagen geleden rigoureuus te werk bij het groenonderhoud. De bedoeling was om gevaarlijke begroeiing voor wandelaars en verkeersgebruikers in de straten om het park heen te snoeien. Maar al lopend door de eokathedraal aan de Europalaan en Kennedylaan wordt duidelijk dat die opdracht ruim geïnterpreteerd is. Fruitbomen verdwenen van het terrein, bosjes liggen op hun kant en boomstammen lijken lukraak doormidden gezaagd. De voorjaarszon prikt ongewenst door de ontstane hiaten in de begroeiing heen.

We hebben het hier over pure kunst. Je steekt toch ook geen mes in een Rembrandt?

En dat terwijl het idee achter de eokathedralen – Le Roy ontwikkelde ze ook in Mildam en Groningen – juist is dat de natuur haar eigen gang moet gaan. Le Roy, hij overleed in 2012, begon in 1965 in Mildam met een fundament van klinkers, tegels en trottoirbanden. De stenen werden los gestapeld, zodat dieren en planten de tussenruimtes konden gebruiken om te groeien en nestjes in te maken. Beheer met machines is uit den boze, alles gebeurt met de spierkracht van een vaste groep van maximaal vijf vrijwilligers.

Een van die vrijwilligers is Peter Wouda, die een paar keer per week als hoofdbeheerder in de eokathedraal in het centrum van Heerenveen te vinden is. Toen hij ontdekte wat er was gebeurd, was zijn eerste reactie: we stoppen ermee. De groep vrijwilligers verzond een mailing waarin met een rouwadvertentie het einde van de eokathedraal werd aangekondigd. Donateurs en volgers reageerden daar weer op: „We hebben het hier over pure kunst. Je steekt toch ook geen mes in een Rembrandt?“, zei donateur Sjoerd Bonnema.